

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 27 juli 2018 – ZW
mot Deutsche Lufthansa AG**

(Mål C-498/18)

(2018/C 399/31)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: ZW

Motpart: Deutsche Lufthansa AG

Tolkningsfrågor

- 1) Kan den tidsperiod på två år för talans väckande som föreskrivs i artikel 35.1 i Montreal-konventionen avbrytas eller skjutas upp?
- 2) Gör artikel 35.2 i Montreal-konventionen enligt vilken "[b]eräkning av denna tid skall ske i enlighet med lagen i den stat där målet prövas" det möjligt att anse att en bestämmelse i nationell rätt avseende när tidsperioden börjar löpa kan ha företräde framför den generella bestämmelsen i artikel 35.1, enligt vilken tidsperioden börjar löpa vid ankomsten till destinationsorten?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Ilfov (Rumänien) den 13 augusti 2018 – EP
mot FO**

(Mål C-530/18)

(2018/C 399/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Ilfov

Parter i det nationella målet

Klagande: EP

Motpart: FO

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003⁽¹⁾ av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar tolkas så, att den inför ett undantag från regeln att domstolarna i den medlemsstat där barnet faktiskt är bosatt är behöriga?
- 2) Ska artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar tolkas så, att de av en part i målet anförda omständigheterna (det vill säga att barnet är fött i Frankrike, barnets far är fransk medborgare, barnets släktingar – en bror, två systrar, en systerdotter och farfar – samt faderns nuvarande partner och deras minderåriga dotter bor i Frankrike, medan barnet, i Rumänien, saknar släktingar på moderns sida, går i fransk skola, har fransk uppfostran och mentalitet, har franska som hemspråk och det språk som talats mellan föräldrarna och mellan föräldrarna och henne alltid har varit franska), tyder på att barnet har en särskild anknytning till Frankrike och att den nationella domstolen därför ska förklara att fransk domstol är bättre lämpad att pröva målet?

- 3) Ska artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar tolkas så, att processrättsliga skillnader i de två medlemsstaternas rättsordningar, såsom den omständigheten att saken avgörs inom lyckta dörrar av specialdomstolar, anses vara till barnets bästa i den mening som avses i den unionsrättsliga bestämmelsen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).

Talan väckt den 12 september 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-576/18)

(2018/C 399/33)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky, D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens beslut 2008/854/EG ⁽¹⁾ av den 2 juli 2008 och artikel 260 FEUF genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom av den 29 mars 2012 i mål C-243/10 om återkrav mot mottagarna av stöd som befunnits rättsstridiga och oförenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i det beslutet,
- förplikta Republiken Italien att till kommissionen betala ett schablonbelopp som beräknas genom att multiplicera ett dagsbelopp på 13 892 euro med antalet dagar som överträdelsen fortgår, med ett minimibelopp på 8 715 000 euro, från den dag då dom meddelande i mål C-243/10 till den dag då dom meddelas i förevarande mål,
- förplikta Republiken Italien att till kommissionen betala ett löpande vite på halvårsbasis, fastställt av kommissionen räknat från halvåret efter dagen för meddelandet av dom i förevarande mål, motsvarande 126 840 euro per dag, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom beslut 2008/854 av den 2 juli 2008 om en stödordning för hotellnäringen i Sardinien (1998 års regionallag nr 9 – missbruk av stödåtgärd N 272/98), som publicerades i EUT L 302 av den 13 november 2008, förklarade kommissionen att de statliga stöden i fråga som Republiken Italien beviljat var rättsstridiga och oförenliga med den inre marknaden och beslutade att de skulle återkrävas.

I dom av den 29 mars 2012 i mål C-243/10, kommissionen/Italien, förklarade domstolen att Republiken Italien hade åsidosatt sina skyldigheter enligt detta beslut genom att inte inom den föreskrivna fristen ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att från mottagarna återkräva de stöden som beviljats enligt nämnda ordning.

Mer än sex år efter den domen har en stor del av stöden ännu inte återkrävts, trots upprepade begäranden från kommissionen till den italienska regeringen. De argument som den italienska regeringen anfört, särskilt avseende pågående nationella rättsprocesser, är inte giltiga skäl för att inte efterkomma domen. Republiken Italien har således fortfarande inte helt återkrävt stödet och därför inte fullt ut följt domstolens dom i mål C-243/10.